

Cảm nhận về bài **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra**

Tuyển tập văn mẫu biểu cảm, phát biểu cảm nghĩ về bài thơ **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra của Trần Nhân Tông.**

Đề bài: Phát biểu cảm nhận của em về bài thơ *Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra*.

***

Bài văn biểu cảm hay nhất về bài thơ **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra**

Trần Nhân Tông là vị vua, vị anh hùng nổi tiếng chính trực, nhân ái thương dân và cũng là nhà thơ tiêu biểu của thời Trần. Một trong những tác phẩm nổi tiếng và đặc sắc của ông còn lưu lại đến thời nay đó là tác phẩm ***Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra***, hay còn gọi theo tiếng Hán Nôm là *Thiên Trường vãn vọng*. Bài thơ được sáng tác trong dịp vị vua anh minh vi hành về thăm quê cũ ở Thiên Trường.

Phiên âm:

Thôn hậu thôn tiền đạm tự yên

Bán vô bán hữu tịch dương biên

Mục đồng địch lý ngư quy tận

Bạch lộ song song phi hạ điền.

Dịch thơ:

Trước xóm sau thôn tựa khói lồng

Bóng chiều man mác có đường không

Mục đồng sáo vắng trâu về hết

Cò trắng từng đôi liệng xuống đồng.

Hai câu đầu tiên là cảnh thôn xóm bình dị dân dã, bức tranh làng quê khi chiều về. Hoàng hôn luôn luôn là thời điểm “tức cảnh sinh tình” của các thi nhân bởi cảnh sắc mờ ảo của thiên nhiên khi trời đất giao hòa từ ngày sang đêm và cũng là thời điểm bình yên nhất của con người khi đó là lúc mà con người kết thúc một ngày làm việc để quay về sum họp quây quần với gia đình. Ta có thể thấy tác giả đang đứng ở một nơi cao, có thể nhìn bao quát cảnh vật, khi phóng tầm nhìn ra xa để bao quát trọn cảnh đẹp chiều tà, đặc biệt là, đây là quê hương của ông, là nơi ông đặt nhiều tình cảm nhất, nơi chôn giấu tuổi

Cảm nhận về bài **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra**

thơ của một vị vua. Ở đây xuất hiện cảnh “khói lồng” là hình ảnh thân thuộc, gần gũi, bình dị và đặc trưng nhất của làng quê Việt Nam. Từ “man mác” thường được dùng để miêu tả về nỗi buồn từ tâm tư con người, nhưng trong hoàn cảnh này man mác được dùng để miêu tả về một buổi chiều thôn quê yên bình và có đôi phần ảm đạm. Qua đó ta thấy được tâm tư của một vị vua: tạm gác lại việc triều chính để hòa mình vào phút giây lãng động hiếm có, đáng quý của đời người. Thôn xóm đang dần nhạt nhòa trong sương khói và bóng chiều mập mờ dường như nửa có nửa không. Đó là một cảnh tĩnh rất đẹp, gợi nhiều xúc cảm.

Mục đồng sáo vắng trâu về hết

Cò trắng từng đôi liệng xuống đồng.

Mục đồng là hình ảnh đặc trưng tiêu biểu cho con người thôn quê Việt Nam. Trong rất nhiều tác phẩm dân gian như tranh vẽ, tranh thêu, đồ gốm,... ta đều thấy hình ảnh chú bé mục đồng ngồi trên lưng trâu thổi sáo. Điều đó cho thấy mối giao hòa giữa con người, động vật và thiên nhiên cùng với tinh thần sống luôn căng tràn của họ đặc biệt là những chú bé thôn quê luôn vui tươi, yêu đời. Thời điểm mà tác giả nhắc tới trong bài thơ là chiều tà, khi ấy mọi người đã kết thúc một ngày làm việc và các chú bé mục đồng cũng đã kết thúc một ngày chăn trâu của mình. Từng đàn cò trắng cũng như vậy. Cò trắng “từng đôi” liệng xuống đồng làm ta liên tưởng đến đời sống thường nhật của con người: họ cùng nhau về nhà nghỉ ngơi, sum họp sau một ngày làm việc mà không hề có sự cô đơn lạc lõng. Tất thảy những cảnh vật đó đã vẽ nên một bức tranh có âm thanh, có màu sắc gợi nên cảnh quê thanh bình, hài hòa nhưng cũng đầy sức sống.

Tóm lại, cảnh chiều ở thôn quê đã được tác giả phác họa rất đơn sơ nhưng đã gợi nên được hồn quê, tình quê sâu đậm. Đó là một làng quê thanh bình, trầm lắng nhưng đầy sức sống, tiêu biểu cho làng quê Việt. Qua đó ta cũng có thể thấy tâm tư của tác giả- một vị vua gần gũi với thiên nhiên, với nhân dân, gắn bó với làng quê. Người có một tấm lòng cao thượng, một nhân cách trong sáng. Đó chắc chắn và đã là một vị vua tốt, yêu dân, mang lại thái bình thịnh trị cho đất nước.

Hai bài văn đạt điểm cao khi phân tích cảm nghĩ về bài thơ **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra**

Bài số 1:

Trần Nhân Tông (1258 – 1308) là vị hoàng đế thứ ba của triều Trần, ông nổi tiếng là một vị vua thương dân và yêu nước. Ông cũng là nhà chính trị, một nhà thơ của nền thi ca dân tộc.

Cảm nhận về bài *Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra*

Bài thơ “*Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra*” được sáng tác trong hoàn cảnh vua Trần Nhân Tông về phủ Thiên Trường nghỉ ngơi. Bài thơ được viết bằng chữ Hán thơ thể thất ngôn tứ tuyệt với từ ngữ gần gũi, giản dị nhưng đầy cảm xúc:

Thiên Trường vẫn vọng

Thôn hậu thôn tiền đạm tự yên,

Bán vô bán hữu tịch dương biên.

Mục đồng địch lí ngư quy tận,

Bạch lộ song song phi hạ điền.

Dịch nghĩa:

Buổi chiều ở phủ Thiên Trường trông ra

Sau thôn trước thôn đều mờ mờ như khói phủ,

Cảnh vật bóng chiều chập chờn nửa như có nửa như không.

Mục đồng lừa trâu về nhà tiếng sáo véo von

Tùng đôi cò trắng hạ cánh xuống đồng.

Bức tranh về một miền quê yên bình tả lại vào một chiều hoàng hôn khi Trần Nhân Tông đứng ở Phủ thiên trường nhìn ra (vãn vọng). Hình ảnh trước mặt là không gian rộng lớn với thôn nhỏ trước sau mờ ảo, như được phủ một lớp chả mờ khói hay sương. Hai câu thơ đầu tiên đã miêu tả rõ nét về sự mờ ảo này:

Thôn hậu thôn tiền đạm tự yên,

Bán vô bán hữu tịch dương biên.

Cảnh buổi của một buổi chiều tà, mờ ảo chẳng biết cho khói bếp chuẩn bị cho bữa tối hay là do sương sớm mà cảnh vật trở nên mờ mờ, ảo ảo. Cảnh vật của một thôn nhỏ hiện lên thấp thoáng, những màu sắc quen thuộc như ánh sáng vàng vọt của hoàng hôn, của cò trắng, của cánh đồng lúa xanh ngắt, bạt ngàn,... của đàn trâu trên đường về sau một buổi kiếm ăn, của những chú bé mục đồng thổi sáo véo von, thật là một hình ảnh thanh bình, sau một thời gian dài vua quân nhà Trần kiên cường chống giặc ngoại xâm.

Các hình ảnh giản dị, rất đời bình thường nhưng lại mang lại cho người đọc bao cảm xúc khác lạ. Tại sao lại thế, có lẽ quân và dân ta đã phải hi sinh rất nhiều, bỏ ra cả máu

Cảm nhận về bài **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra**

và nước mắt để chiến đấu bảo vệ đất nước, để mới có được cuộc sống thái bình, ấm no như vậy

Mục đồng địch lí ngư quy tận,

Bạch lộ song song phi hạ điền.

Hai hình ảnh “mục đồng” và “bạch lộ” (cò trắng) là hai hình ảnh điển hình của cảnh đồng quê buổi chiều tà. Vận thơ không chỉ có sức gợi hình và còn gợi cảm sâu sắc thể hiện cảm xúc lạ và một niềm vui lớn lao trong lòng nhà thơ. Hình ảnh đàn trâu sau một buổi đi kiếm ăn về, mấy chú bé mục đồng cười trâu thổi sáo, cánh cò trắng hạ xuống cánh đồng, thật bình yên quá!

Dù mang trọng trách vô cùng lớn, là một vị quân chủ đứng đầu đất nước nhưng tâm hồn của Trần Nhân Tông vẫn hướng về dân chúng, không quên những thứ tưởng chừng như nhỏ bé nhất giản, giản dị nhất của đất nước. Cho thấy tình yêu quê hương yêu đất nước vô cùng của một vị vua anh minh.

Bài số 2:

Tác giả Trần Nhân Tông là một vị vua của nước ta, ông không chỉ là một nhà vua yêu nước, vì nước vì dân mà còn là một vị anh hùng để lại nhiều chiến công cho dân tộc ta. Tác phẩm “Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra” đã thể hiện được tinh thần yêu nước của Trần Nhân Tông.

Bằng thứ ngôn ngữ mộc mạc, giản dị tác giả đã vẽ nên một bức tranh thiên nhiên vô cùng tươi đẹp, qua hình ảnh thiên nhiên đó, tác giả đã gửi gắm tình cảm yêu thương của mình với quê hương, đất nước. Với cương vị là một người đứng ở vị trí cao nhất, đứng đầu một đất nước, vua Trần Nhân Tông là một vị vua hết lòng vì đất nước và nhân dân. Ông luôn gắn bó gần gũi với cuộc sống của người nông dân khôn khó, trong các tác phẩm của ông, đã thể hiện tình yêu thương đó:

“Trước thôn, sau thôn, khí trời mờ nhạt như sương khói

Bóng chiều tà nửa không nửa có”

Địa danh Thiên Trường chính là quê gốc của vua Trần Nhân Tông (ngày nay thuộc tỉnh Nam Định). Bài thơ này chính là những câu thơ tác giả viết về chính quê hương của mình, nơi chôn rau cắt rốn, sinh ra và lớn lên của tác giả. Cảnh vật ở câu thơ hiện lên hình ảnh cảnh chiều tà khi hoàng hôn đang dần buông xuống. Đứng trước cảnh hoàng hôn, khoảng khắc khi ngày tàn, lòng người ta thường không khỏi man mác buồn và niềm nhớ thương da diết. Khung cảnh hoàng hôn ấy gợi lên trong lòng người những nỗi buồn

Cảm nhận về bài **Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra**

phiên, sâu muộn và gợi tả một cảm giác cô liêu, hiu quạnh và đơn độc. Lòng người “nửa không nửa có” như đang bị những cảm xúc ấy bủa vây kín tâm hồn. Giữa không gian bao la mênh mông ấy cũng đã bị bao phủ bởi lớp sương khói mờ ảo, những làn sương chiều hòa vào trong làn khói của những bếp rơm, bếp dạ hay những đám rơm cháy ngoài đồng làm cho bầu không khí mờ đục, huyền ảo. Những hình ảnh thiên nhiên trong bài thơ hiện lên vừa mơ màng lại rất giản dị và gần gũi, đám sương khói ấy lúc gần lúc xa, hư hư ảo ảo khiến cho tác giả cũng như người đọc như đang lạc vào chốn bồng lai tiên cảnh.

“Trẻ chăn trâu thổi sáo dẫn trâu về hết

Từng hàng cò trắng bay xuống ruộng”

Hai câu thơ trên đã có sự xuất hiện của con người trong bức tranh thiên nhiên quê hương đó. Hình ảnh về một chú bé mục đồng – trẻ chăn trâu đã gợi lên trong tác giả những kỉ niệm về tuổi thơ của chính mình, tuy nghèo khó nhưng luôn vui vẻ và hồn nhiên. Giữa không gian bao la ấy, tiếng sáo vi vu cất lên của những em bé chăn trâu cất cổ đã khiến cho người nghe cảm nhận và cảm thấy lòng mình như da diết và bồi hồi nhưng nhớ. Tiếng sáo ấy hay chính là tiếng lòng của tác giả, nó chứa đựng một nỗi buồn xót xa, nỗi lòng thầm kín mà không biết giải bày hay tâm sự cùng ai. Hình ảnh con người và thiên nhiên đan xen, hòa hợp với nhau tạo nên một bức tranh sống động với những cảm xúc chân thật, thân thuộc và gần gũi.

Bài thơ “*Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra*” của vua Trần Nhân Tông đã vẽ lên một bức tranh về miền quê miền Bắc Việt Nam vô cùng tươi đẹp. Bài thơ không chỉ thể hiện cho tài năng, sự tinh tế trong cách quan sát của nhà thơ mà còn thể hiện sự nặng tình nặng nghĩa của tác giả đối với mảnh đất quê hương.

» Xem thêm:

- [Phân tích Buổi chiều đứng ở phủ Thiên Trường trông ra](#)
- [Văn mẫu lớp 7](#) : Suu tầm tuyển chọn những bài văn hay lớp 7